

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg må korrigere hr. Carsten Andersen. De tal, jeg her citerede, blev ikke korrigeret under de forhandlinger i Folketinget, for de er korrekte, og jeg citerede også ved den lejlighed fra ministerens redegørelse. Der var ikke tale om korrektion af disse tal, hr. Carsten Andersen.

Annette Just (FP):

Da vi nu har fået sat alle tallene på plads, går jeg ud fra, så vil jeg sige, at for Fremskridtspartiet er tal i denne sammenhæng flintrende lige-gyldige. Det, det drejer sig om, er, om vi kan redde nogle unge fra at komme ind i blivende kriminalitet, og det er der måske en lille chance for at man kan med dette beslutningsforslag, og derfor vil vi tilslutte os det.

Men vi siger også, at det sandsynligvis er en lille bitte chance. Jeg siger det, fordi jeg har siddet i Socialudvalget igennem 12 år – og også været med til at starte SSP-samarbejdet op – i min lille kommune og set, hvor stor betydning det har, at det er de rigtige mennesker, der samarbejder, at man får, om jeg så må sige, den rigtige politimand til at snakke med den rigtige socialrådgiver, med den rigtige skolelærer, eller hvem det er, der er kontaktmanden, og at de forstår at formidle kontakten til forældrene, således at man får lagt en slags værn omkring den unge og får sat ham eller hende på det rigtige spor igen.

Det kan ryste mig, når man i en fjernsynsudsending fra Højlunds Forsamlingshus kan høre socialrådgivere udtale sig med brask og bram om, at de ikke vil være med til at angive de unge til en politimand, så man eventuelt kunne være med til at forhindre, at de kommer videre ud i kriminalitet. Det kan ryste mig, når man fra skoleside nogle gange siger: Jamen det har vi ikke tid til, det vil vi ikke bruge kræfter på. Det har jeg også hørt.

Det, der skal til, er, at vi, der er lidt mere voksne – og det er de, når de sidder i de stillinger, jeg taler om her – bekymrer os, gider at tage vare om de unge, som er ude i noget, som de ikke selv kan overskue. Det tror jeg at dette forsøg måske kan have en lille chance for at kunne klare, og det er i den ånd, Fremskridtspartiet vil sige ja til det.

Og så vil jeg dertil sige, at jeg ikke kan se den helt store forskel fra det SSP-samarbejde, der

findes i mange kommuner, og som faktisk nogle steder fungerer glimrende, andet end at nu kalder vi det kontrakter. Jeg undrer mig lidt over, at man ikke kunne gøre det, uden at man overhovedet skulle have et beslutningsforslag. Jeg mener, at det burde have været muligt for justitsministeren bare at sætte sådan noget i gang.

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes, det er værd at understrege, at vores unge ikke er de mest kriminelle i det her samfund, men der er nogle marginaliserede unge, som begår lovovertrædelser, og i Det Radikale Venstre har vi den opfattelse, at når unge mennesker begår overtrædelser, så er det nødvendigt, at der falder omgående, følelige og relevante sanktioner. Når vi blot giver de unge tiltalefrafald på tiltalefrafald, fortæller vi dem jo stort set, at vi såmænd er ligeglade med dem, og at det hele er ligegyldigt. Og vi er ikke ligeglade, og de unge skal naturligvis forstå, at lovovertrædelser ikke tolereres.

Det er vores opgave at gøre disse marginaliserede unge til ansvarlige medlemmer af samfundet, og erfaringer fra udlandet, bl.a. fra Holland, viser jo også, at det kan lade sig gøre for de allerflestes vedkommende. De unge forstår godt, at man f.eks. selv skal rense en væg, som man har svinet til med graffiti. Det er en relevant og følelig sanktion. Derfor er vi interesseret i, at man går i gang med forsøgsordninger.

Det er afgørende for os, at kontrakterne selvfølgelig skal overholdes; og de unge skal vide, at overholdes kontrakterne ikke, er det med ud-sigt til noget værre, nemlig at man så lander i det strafferetlige system.

Forældrene skal også inddrages, de skal fastholdes i ansvaret over for deres børn, de er medunderskrivere på kontrakterne.

Fru Pernille Sams ønskede ikke voldsforbrydelser inddraget under kontrakterne.

Jeg vil godt minde om, at da man i sin tid introducerede forsøget med samfundstjeneste, var man også betænkelig ved at inddrage mange forskellige former for lovovertrædelser under ordningen, men praksis har jo vist, at flere og flere forskellige former for lovovertrædelser udmærket og med succes kan inddrages under samfundstjenesteordningen. Jeg tror såmænd, vi kunne komme til at se noget ganske lignende med disse ungdomskontrakter.